

MONITORUL OFICIAL AL ROMÂNIEI

Anul 190 (XXXIV) — Nr. 177

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Marți, 22 februarie 2022

SUMAR

<u>Nr.</u>		<u>Pagina</u>
ACTE ALE SENATULUI		
24.	— Hotărâre pentru modificarea Hotărârii Senatului nr. 124/2020 privind aprobarea componenței numerice și nominale a comisiilor permanente ale Senatului	1–2
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE		
	Decizia nr. 809 din 7 decembrie 2021 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 34 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 114/2018 privind instituirea unor măsuri în domeniul investițiilor publice și a unor măsuri fiscal-bugetare, modificarea și completarea unor acte normative și prorogarea unor termene	3–7
DECIZII ALE PRIM-MINISTRULUI		
163.	— Decizie privind numirea domnului Mihai Diaconu în funcția de secretar de stat la Ministerul Finanțelor	8
164.	— Decizie privind exercitarea, cu caracter temporar, de către doamna Elena Tudor a funcției publice vacante din categoria înalților funcționari publici de secretar general al Autorității Naționale pentru Protecția Drepturilor Copilului și Adoptie	8

ACTE ALE SENATULUI

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

SENATUL

HOTĂRÂRE

pentru modificarea Hotărârii Senatului nr. 124/2020 privind aprobarea componenței numerice și nominale a comisiilor permanente ale Senatului

În temeiul prevederilor art. 64 alin. (4) și art. 67 din Constituția României, republicată, precum și ale art. 49 și 50 din Regulamentul Senatului, aprobat prin Hotărârea Senatului nr. 28/2005, republicat, cu modificările și completările ulterioare,

Senatul adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Hotărârea Senatului nr. 124/2020 privind aprobarea componenței numerice și nominale a comisiilor permanente ale Senatului, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1280 din 22 decembrie 2020, cu

modificările și completările ulterioare, se modifică după cum urmează:

1. La anexa nr. III — Componența Comisiei pentru buget, finanțe, activitate bancară și piață de capital, domnul senator

Nazare Alexandru — Grupul parlamentar al Partidului Național Liberal — iese din componența comisiei.

2. La anexa nr. V — Componența Comisiei pentru apărare, ordine publică și siguranță națională, domnul senator Bourceanu Septimiu-Sebastian — Grupul parlamentar al Partidului Național Liberal — se include în componența comisiei în locul domnului senator Bîca Iulian-Mihail — Grupul parlamentar al Partidului Național Liberal.

3. La anexa nr. VII — Componența Comisiei economice, industriei și servicii, domnul senator Bumb Sorin-Ioan — Grupul parlamentar al Partidului Național Liberal — se include în componența comisiei în locul domnului senator Potecă Vasilică — Grupul parlamentar al Partidului Național Liberal.

4. La anexa nr. VIII — Componența Comisiei pentru agricultură, industrie alimentară și dezvoltare rurală:

— domnul senator Bîca Iulian-Mihail — Grupul parlamentar al Partidului Național Liberal — se include în componența comisiei;

— domnul senator Potecă Vasilică — Grupul parlamentar al Partidului Național Liberal — se include în componența comisiei.

5. La anexa nr. IX — Componența Comisiei pentru ape, păduri, pescuit și fond cinegetic:

— domnul senator Nazare Alexandru — Grupul parlamentar al Partidului Național Liberal — se include în componența comisiei;

— domnul senator Oprinoiu Aurel — Grupul parlamentar al Uniunii Salvați România — se include în componența comisiei în locul domnului senator Zob Alexandru-Robert — Grupul parlamentar al Uniunii Salvați România.

6. La anexa nr. XI — Componența Comisiei pentru muncă, familie și protecție socială, domnul senator Guran Virgil — Grupul parlamentar al Partidului Național Liberal — se include în componența comisiei.

7. La anexa nr. XIII — Componența Comisiei pentru sănătate, domnul senator Negoii Eugen-Remus — Grupul parlamentar al Uniunii Salvați România — se include în componența comisiei în locul domnului senator Mureșan Claudiu-Marinel — Grupul parlamentar al Uniunii Salvați România.

8. La anexa nr. XV — Componența Comisiei pentru transporturi și infrastructură, domnul senator Micescu Ion-Narcis — Grupul parlamentar al Uniunii Salvați România — se include în componența comisiei în locul domnului senator Berea Cristinel-Gabriel — Grupul parlamentar al Uniunii Salvați România.

9. La anexa nr. XVI — Componența Comisiei pentru energie, infrastructură energetică și resurse minerale, domnul senator Petcu Toma-Florin — Grupul parlamentar al Partidului Național Liberal — se include în componența comisiei.

10. La anexa nr. XVII — Componența Comisiei pentru comunicații și tehnologia informației:

— domnul senator Bîca Iulian-Mihail — Grupul parlamentar al Partidului Național Liberal — se include în componența comisiei în locul domnului senator Bourceanu Septimiu-Sebastian — Grupul parlamentar al Partidului Național Liberal;

— domnul senator Hatos Adrian — Grupul parlamentar al Partidului Național Liberal — se include în componența comisiei

în locul domnului senator Potecă Vasilică — Grupul parlamentar al Partidului Național Liberal.

11. La anexa nr. XIX — Componența Comisiei pentru românii de pretutindeni, domnul senator Potecă Vasilică — Grupul parlamentar al Partidului Național Liberal — se include în componența comisiei în locul domnului senator Cadariu Constantin-Daniel — Grupul parlamentar al Partidului Național Liberal.

12. La anexa nr. XX — Componența Comisiei pentru mediu: — domnul senator Bîca Iulian-Mihail — Grupul parlamentar al Partidului Național Liberal — se include în componența comisiei; — domnul senator Veștea Mihail — Grupul parlamentar al Partidului Național Liberal — se include în componența comisiei.

13. La anexa nr. XXII — Componența Comisiei pentru regulament, domnul senator Postică Andrei — Grupul parlamentar al Uniunii Salvați România — se include în componența comisiei în locul domnului senator Mircescu Ion-Narcis — Grupul parlamentar al Uniunii Salvați România.

14. La anexa nr. XXIII — Componența Comisiei pentru știință, inovare și tehnologie, doamna senator Anisie Monica-Cristina — Grupul parlamentar al Partidului Național Liberal — se include în componența comisiei.

15. La anexa nr. XXIV — Componența Comisiei pentru antreprenariat și turism:

— domnul senator Țapu Nazare Eugen — Grupul parlamentar al Partidului Național Liberal — se include în componența comisiei;

— domnul senator Vela Ion-Marcel — Grupul parlamentar al Partidului Național Liberal — se include în componența comisiei;

— domnul senator Pufu Vlad-Mircea — Grupul parlamentar al Partidului Național Liberal — se include în componența comisiei;

— domnul senator Zob Alexandru-Robert — Grupul parlamentar al Uniunii Salvați România — se include în componența comisiei;

— domnul senator Berea Cristinel-Gabriel — Grupul parlamentar al Uniunii Salvați România — se include în componența comisiei;

— domnul senator Cioromelea Valentin-Rică — Grupul parlamentar Alianța pentru Unirea Românilor — se include în componența comisiei.

16. La anexa nr. XXV — Componența Comisiei pentru tineret și sport:

— doamna senator Banu Claudia-Mihaela — Grupul parlamentar al Partidului Național Liberal — se include în componența comisiei;

— domnul senator Hatos Adrian — Grupul parlamentar al Partidului Național Liberal — se include în componența comisiei;

— domnul senator Nazare Alexandru — Grupul parlamentar al Partidului Național Liberal — se include în componența comisiei;

— domnul senator Vlad Sergiu Cosmin — Grupul parlamentar al Uniunii Salvați România — se include în componența comisiei;

— domnul senator Cosma Dorinel — Grupul parlamentar Alianța pentru Unirea Românilor — se include în componența comisiei.

Această hotărâre a fost adoptată de Senat în ședința din 21 februarie 2022, cu respectarea prevederilor art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE SENATULUI,
ALINA-ȘTEFANIA GORGHIU

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 809

din 7 decembrie 2021

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 34 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 114/2018 privind instituirea unor măsuri în domeniul investițiilor publice și a unor măsuri fiscal-bugetare, modificarea și completarea unor acte normative și prorogarea unor termene

Valer Dorneanu	— președinte
Cristian Deliorga	— judecător
Marian Enache	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Simina Popescu-Marin	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Liviu Drăgănescu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 34 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 114/2018 privind instituirea unor măsuri în domeniul investițiilor publice și a unor măsuri fiscal-bugetare, modificarea și completarea unor acte normative și prorogarea unor termene, excepție ridicată de Sindicatul Acord Târgu Mureș în Dosarul nr. 1.511/102/2019 al Tribunalului Mureș — Secția civilă și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 254D/2020.

2. La apelul nominal răspunde, pentru autorul excepției, domnul Lucian-Traian Cengher, consilier juridic cu delegație depusă la dosar. Lipsește partea Centrul de Îngrijire și Asistență Sighișoara. Procedura de înștiințare este legal îndeplinită.

3. Președintele Curții dispune să se facă apelul și în dosarele nr. 255D/2020, nr. 2.348D/2020 și nr. 2.494D/2020, având ca obiect excepția de neconstituționalitate a aceluiași dispoziții legale, excepție ridicată de Sindicatul Acord Târgu Mureș în dosarele nr. 1.513/102/2019, nr. 865/102/2020/a1 și nr. 2.357/102/2019/a1 ale Tribunalului Mureș — Secția civilă.

4. La apelul nominal răspunde, pentru autorul excepției în dosarele nr. 255D/2020, nr. 2.348D/2020 și nr. 2.494D/2020, domnul Lucian-Traian Cengher, consilier juridic cu delegație depusă la dosare. Lipsesc părțile. Procedura de înștiințare este legal îndeplinită.

5. Având în vedere obiectul identic al excepțiilor de neconstituționalitate, Curtea, din oficiu, pune în discuție conexarea dosarelor. Reprezentantul autorului excepției este de acord cu măsura conexării. Reprezentantul Ministerului Public este de acord cu măsura conexării dosarelor. Curtea, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, dispune conexarea dosarelor nr. 255D/2020, nr. 2.348D/2020 și nr. 2.494D/2020 la Dosarul nr. 254D/2020, care a fost primul înregistrat.

6. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului autorului excepției, care solicită admiterea criticilor de neconstituționalitate, astfel cum au fost expuse pe larg în cererea de sesizare a Curții. Susține, în esență, încălcarea dispozițiilor art. 115 alin. (4) din Constituție,

deoarece, în ceea ce privește prevederile art. 34 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 114/2018, Guvernul nu a motivat în preambulul ordonanței urgența adoptării acestora. Arată că sintagme, precum „*cel mult la nivelul ...*” și „*își desfășoară activitatea în aceleași condiții ...*” din cuprinsul prevederilor legale criticate sunt neclare, afectează predictibilitatea normei și conduc la stabilirea unor diferențe sub aspect salarial față de alte categorii profesionale (asistenți, medici, șefi de centre, contabili) care au ajuns, înainte de intrarea în vigoare a ordonanței de urgență, în 2018, la nivelul maxim al salariului, sporurile fiind calculate la nivelul maxim al salariului. Arată că restul salariilor, care urmau să aibă o creștere salarială etapizată, au în continuare sporurile la nivelul anului 2018.

7. Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate, sens în care invocă jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, reține următoarele:

8. Prin încheierile din 14 ianuarie 2020, pronunțate în dosarele nr. 1.511/102/2019 și nr. 1.513/102/2019, prin Încheierea din 15 octombrie 2020, pronunțată în Dosarul nr. 865/102/2020/a1, și prin Încheierea din 30 septembrie 2020, pronunțată în Dosarul nr. 2.357/102/2019/a1, **Tribunalul Mureș — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 34 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 114/2018 privind instituirea unor măsuri în domeniul investițiilor publice și a unor măsuri fiscal-bugetare, modificarea și completarea unor acte normative și prorogarea unor termene.** Excepția a fost ridicată de Sindicatul Acord Târgu Mureș în cauze având ca obiect drepturi bănești.

9. În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține, în esență, că prevederile legale criticate sunt neconstituționale, deoarece acestea nu răspund exigențelor Constituției privind delegarea legislativă, astfel cum au fost dezvoltate prin jurisprudența Curții Constituționale. Astfel, nu sunt arătate argumente în favoarea limitării aplicării anumitor prevederi ale legii salarizării — respectiv a plafonării sporurilor la un anumit nivel, atât timp cât în motivare se arată necesitatea aplicării devansate, în trei etape, a nivelului de salarizare stabilit pentru anul 2022 în Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare, pentru personalul didactic de predare, personalul didactic auxiliar, personalul didactic de conducere, de îndrumare și control din învățământ (art. 55 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 114/2018). Prin aplicarea devansată, s-a considerat că nu se produc efecte suplimentare asupra bugetului din anul 2019, întrucât personalul didactic beneficiază,

în mod similar cu toate celelalte categorii de personal bugetar, de creșterea salariilor de bază cu un procent din diferența dintre salariul de bază prevăzut de lege pentru anul 2022 și cel din luna decembrie a anului 2018. Sunt invocate deciziile Curții Constituționale nr. 919 din 6 iulie 2011, nr. 64 din 9 februarie 2017, nr. 1.008 din 7 iulie 2009 și nr. 421 din 9 mai 2007 și se arată că în cuprinsul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 114/2018 sunt reglementate o serie de aspecte care nu au legătură și nici nu sunt interdependente cu motivele invocate de Guvern în susținerea urgenței și situației extraordinare care motivează adoptarea unei asemenea ordonanțe.

10. Prin criticile de neconstituționalitate intrinsecă, se susține că prevederile art. 34 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 114/2018 contravin prevederilor art. 1 alin. (1) și (3) din Constituție, referitoare la criteriile de claritate, precizie, previzibilitate și predictibilitate pe care un text normativ trebuie să le îndeplinească, astfel cum au fost analizate prin Decizia Curții Constituționale nr. 26 din 18 ianuarie 2012 și Decizia nr. 30 din 27 ianuarie 2016. Se arată că în procedura adoptării în Parlament a proiectului de lege pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 114/2018 trebuie avut în vedere și Avizul Consiliului Legislativ nr. 712 din 28 decembrie 2019, care, deși este unul favorabil, indică neconformitatea prevederilor art. 34 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 114/2018 cu normele de tehnică legislativă și, implicit, cu rigorile constituționale. În cazul în care se dorește menținerea acesteia, s-a arătat că textul trebuie reformulat în sensul: *„În perioada 2019—2022 se va acorda anual o creștere a salariilor de bază, soldelor de funcție/salariilor de funcție, indemnizațiilor de încadrare, indemnizațiilor lunare, fiecare creștere reprezentând 1/4 din diferența dintre salariul de bază, solda de funcție/salariul de funcție, indemnizația de încadrare prevăzute de lege pentru anul 2022 și cel/cea din luna decembrie 2018”*. La alin. (2), ca urmare a utilizării unor sintagme precum *„cel mult la nivelul”*, respectiv *„și desfășoară activitatea în aceleași condiții”*, norma este insuficient de clară, ceea ce afectează predictibilitatea acesteia. Se consideră că măsura prevăzută de art. 34 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 114/2018 se constituie într-o veritabilă limitare a dreptului constituțional la muncă, inclusiv a componentei referitoare la dreptul la un salariu echitabil, textul criticat fiind lipsit de previzibilitate/predictibilitate, claritate, calitate și precizie, având în vedere: aplicarea măsurii de plafonare a sporurilor salariale, începând cu data de 1 ianuarie 2019, fără a se preciza cu exactitate care este perioada de aplicare a măsurii, în contextul altor măsuri de aplicare etapizată deja prevăzute de Legea-cadru nr. 153/2017 (art. 38 din lege); refuzul introducerii unei definiții pentru sintagma *„și desfășoară activitatea în aceleași condiții”*, în contextul în care pentru alte categorii de personal bugetar, pentru același condiții, se oferă alt tratament salarial.

11. De asemenea, se susține încălcarea art. 16, 20, 41 și 53 din Constituție. Astfel, prin efectul generat de aplicarea prevederilor art. 34 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 114/2018 și care constă, în opinia Guvernului, într-o măsură de plafonare/limitare a nivelului sporurilor care fac parte din salariul brut se realizează o încălcare efectivă a prevederilor constituționale evocate. Prin urmare, pentru aceleași condiții de desfășurare a activității, norma legală criticată creează o poziție de inferioritate a salariaților reclamantși, de inegalitate în fața prevederilor legii salarizării, față de alți salariați din instituție sau alte categorii de personal din sectorul bugetar, spre exemplu: medicii și asistenții medicali, pentru care sporurile sunt calculate ca procent la salariul de bază, neoperând plafonarea instituită de dispozițiile art. 34 alin. (2)

din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 114/2018; șefii de centre/contabilii din unitățile de asistență socială, care, ca efect al implementării în anul 2018 a măsurii privind transferul contribuțiilor de la angajator la angajat, au depășit grila din anul 2022 (în privința acestora, legiuitorul a procedat la acordarea corectă a salariilor de bază, dar și a sporurilor specifice activității, prin raportarea acestora la salariile de bază, sub forma unui procent din valoarea salariilor de bază). Aceste măsuri au fost și sunt valabile atât pentru anul 2018, cât și pentru anul 2019, dând naștere unei inechități profunde care afectează salariații ale căror sporuri nu sunt calculate ca procent la salariul de bază, aceștia beneficiind, pentru fiecare tip de spor, doar de suma acordată în luna decembrie 2018, înregistrând astfel substanțiale pierderi salariale. O asemenea plafonare operează în mod neconstituțional inclusiv în privința sporurilor salariale care se calculează prin raportare la un tarif orar. Aceste pierderi salariale, în contextul în care salariații lucrează în aceleași condiții de muncă, sunt condamnabile din perspectiva dispozițiilor constituționale pe care se întemeiază excepția de neconstituționalitate. Plafonarea sporurilor pentru anumite categorii de salariați, raportat la un calcul corect în cazul altor lucrători, la aceleași condiții de prestare a activității, generează încălcarea principiului egalității de tratament și interzicerii discriminării, a principiului *„la muncă egală, salariu egal”*, principii care fac obiectul mai multor reglementări internaționale și comunitare, cum ar fi: Declarația Universală a Drepturilor Omului, Pactul internațional cu privire la drepturile economice, sociale și culturale, Carta socială europeană, revizuită, Carta comunitară a drepturilor fundamentale ale muncitorilor.

12. Din modul de formulare extrem de confuz, încălțit și defectuos al art. 34 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 114/2018 se pot desprinde și o serie de concluzii care privesc lipsa predictibilității normei legale din punctul de vedere al aplicării sale în timp. Astfel, contrar principiilor constituționale și celor prevăzute în legea salarizării, textul legal criticat nu este previzibil nici din punctul de vedere al întinderii în timp — *„începând cu 1 ianuarie 2019”* — fără a se preciza un termen când măsura de austeritate va înceta, dar nici din punctul de vedere al sumei efective de care unii salariați vor fi privați ca efect al aplicării acesteia. În acest fel, este afectat dreptul de proprietate al salariatului asupra unei părți a salariului (cea referitoare la sporuri), incompatibilă cu dreptul la măsuri de protecție adecvate (art. 41 din Constituție), cât și cu exigențele constituționale în care restrângerea dreptului la salariu poate interveni, potrivit art. 53 din Constituție. Măsura plafonării sporurilor nu îndeplinește niciunul dintre criteriile prevăzute expres în art. 53 din Constituție, neexistând un reper temporar fix în care aceasta să fie aplicată, devenind astfel, în lipsa altui text sau termen, o măsură definitivă. Se mai invocă neconcordanța cu definițiile/terminologia regăsite/regăsite în dispozițiile art. 7 din Legea-cadru nr. 153/2017, respectiv definiția *„salariului lunar”*, care cuprinde salariul de bază ori, după caz, indemnizația lunară sau indemnizația de încadrare, compensațiile, indemnizațiile, *sporurile*, adaosurile, primele, premiile, precum și celelalte elemente ale sistemului de salarizare corespunzătoare fiecărei categorii de personal din sectorul bugetar, și definiția *„sporului”*, care reprezintă un element al salariului lunar/soldei lunare, acordat ca procent la salariul de bază, solda de funcție/salariul de funcție, indemnizația de încadrare, în condițiile legii, pentru fiecare categorie de personal. Nu se poate accepta o altă soluție legislativă profund discriminatorie, prin care se schimbă modalitatea de calcul și care generează grave și condamnabile inechități între categorii de salariați (medici, asistenți medicali, șefi de centre, contabilii — care au sporurile

calculate ca procent) și salariații, autori ai excepției, beneficiari ai unui quantum care nu mai corespunde cu nivelul rezultat prin aplicarea procentului la salariul de bază.

13. Se mai susține că prevederile art. 34 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 114/2018 aduc atingere și principiilor fundamentale pe care s-a construit Legea-cadru nr. 153/2017, deoarece generează pentru aceleași condiții de desfășurare a activității remunerații diferite, de natură a-i priva pe unii salariați de o parte însemnată din drepturile salariale — componentă a dreptului de proprietate conform Constituției.

14. **Tribunalul Mureș — Secția civilă** consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Reține că prevederile art. 34 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 114/2018 nu aduc atingere prevederilor art. 115 alin. (4) și (6), ale art. 1 alin. (1) și (3) și ale art. 16, 20, 41 și 53 din Constituție. Reține, în esență, că măsuri precum cele reglementate prin dispozițiile legale criticate au fost adoptate și prin alte acte normative anterioare, iar Curtea Constituțională nu și-a schimbat jurisprudența, respingând excepțiile de neconstituționalitate până în prezent. Sunt invocate aspecte din jurisprudența Curții Constituționale privind dispozițiile art. 115 alin. (4) din Constituție (Decizia nr. 255 din 11 mai 2005, Decizia nr. 83 din 19 mai 1998, Decizia nr. 1.008 din 7 iulie 2009, Decizia nr. 421 din 9 mai 2007) și se arată că împrejurările menționate în preambulul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 114/2018 se pot încadra în conceptul constituțional de „*situații extraordinare a căror reglementare nu poate fi amânată*”, astfel cum acesta a fost definit în jurisprudența Curții Constituționale, ca stări de fapt obiective, cuantificabile, independente de voința Guvernului, care pun în pericol un interes public, și anume salarizarea personalului plătit din fonduri publice. Prin urmare, critica privind încălcarea art. 115 alin. (4) din Constituție este neîntemeiată.

15. În ceea ce privește criticile referitoare la încălcarea art. 16 din Constituție, instanța judecătorească apreciază că acestea sunt neîntemeiate, deoarece deosebirile de tratament juridic dintre diferitele categorii socioprofesionale nu au *de plano* semnificația încălcării prevederilor art. 16 din Constituție. Astfel, așa cum a statuat Curtea Constituțională în mod constant în jurisprudența sa, acest principiu constituțional presupune instituirea unui tratament egal pentru situații care, în funcție de scopul urmărit, nu sunt diferite. De aceea, el nu exclude, ci, dimpotrivă, presupune soluții diferite pentru situații diferite (a se vedea Decizia Plenului Curții Constituționale nr. 1 din 8 februarie 1994).

16. În ceea ce privește invocarea dispozițiilor constituționale și convenționale referitoare la dreptul de proprietate, instanța evocă aspecte din jurisprudența Curții Constituționale și a Curții Europene a Drepturilor Omului în materia dreptului de proprietate, potrivit cărora statul este în măsură să stabilească ce beneficii trebuie plătite angajaților săi din bugetul de stat. Referitor la critica privind încălcarea art. 41 din Constituție, invocă Decizia Curții Constituționale nr. 192 din 23 martie 2017, reținând că nu există o obligație constituțională a legiuitorului de a reglementa acordarea anumitor sporuri.

17. Față de cele de mai sus, instanța judecătorească apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, reținând, totodată, perseverența executivului în adoptarea de măsuri provizorii, care se transformă în măsuri permanente, și considerarea anuală că ne aflăm în situații extraordinare, precum și faptul că jurisprudența Curții Constituționale poate fi modificată.

18. Distinct, instanța judecătorească mai arată că plafonarea quantumului sporurilor se aplică în mod uniform tuturor angajaților din categoria profesională din care fac parte membrii

de sindicat pentru care s-a formulat acțiunea. Invocă jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului privind dreptul de proprietate privată și arată că nu există un drept de proprietate al membrilor de sindicat reclamanți asupra unei părți a salariului care să fi fost încălcat, pentru că aceștia nu au deținut un „*bun*” în sensul Convenției pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, de care să fi fost privați. Faptul că nu li s-a acordat membrilor de sindicat și o creștere a quantumului sporurilor nu înseamnă că li s-a încălcat acestora dreptul de proprietate sau că li s-a restrâns exercițiul unor drepturi.

19. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

20. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele de vedere solicitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, susținerile reprezentantului autorului excepției, concluziile procurorului, prevederile legale criticate, raportate la dispozițiile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

21. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

22. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie dispozițiile art. 34 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 114/2018 privind instituirea unor măsuri în domeniul investițiilor publice și a unor măsuri fiscal-bugetare, modificarea și completarea unor acte normative și prorogarea unor termene, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1116 din 29 decembrie 2018. Curtea observă că dispozițiile art. 34 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 114/2018 au fost modificate prin art. I pct. 12 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2020 privind unele măsuri fiscal-bugetare și pentru modificarea și completarea unor acte normative, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 11 din 9 ianuarie 2020. Însă, întrucât în cauza dedusă judecării produc efecte juridice prevederile art. 34 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 114/2018, în forma anterioară acestei modificări, și având în vedere Decizia Curții Constituționale nr. 766 din 15 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 549 din 3 august 2011, potrivit căreia „sunt supuse controlului de constituționalitate și legile sau ordonanțele ori dispozițiile din legi sau din ordonanțe ale căror efecte juridice continuă să se producă și după ieșirea lor din vigoare”, urmează a fi reținute ca obiect al excepției aceste prevederi legale, care au următorul cuprins: „*Începând cu 1 ianuarie 2019, quantumul sporurilor, indemnizațiilor, compensațiilor, primelor și al celorlalte elemente ale sistemului de salarizare care fac parte, potrivit legii, din salariul brut lunar, solda lunară de care beneficiază personalul plătit din fonduri publice, se menține cel mult la nivelul quantumului acordat pentru luna decembrie 2018, în măsura în care personalul ocupă aceeași funcție și își desfășoară activitatea în aceleași condiții.*”

23. În opinia autorului excepției, prevederile de lege ce formează obiectul excepției contravin dispozițiilor din Constituție cuprinse în art. 1 alin. (1), (3) și (5) privind trăsăturile statului și principiul legalității, art. 16 privind egalitatea în drepturi, art. 20 referitor la tratatele internaționale privind drepturile omului,

art. 41 privind munca și protecția socială a muncii, art. 53 privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți, art. 115 alin. (4) și (6) privind adoptarea și limitele ordonanțelor de urgență ale Guvernului.

24. Examinând excepția de neconstituționalitate prin prisma criticilor de neconstituționalitate extrinsecă raportate la art. 115 alin. (4) din Constituție, Curtea reiterează jurisprudența sa referitoare la condițiile de adoptare a unei ordonanțe de urgență a Guvernului, prin care a statuat că Guvernul poate adopta o ordonanță de urgență în următoarele condiții, întrunite în mod cumulativ: existența unei situații extraordinare; reglementarea acesteia să nu poată fi amânată; urgența să fie motivată în cuprinsul ordonanței (a se vedea, spre exemplu, Decizia nr. 255 din 11 mai 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 511 din 16 iunie 2005, sau Decizia nr. 598 din 10 octombrie 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 946 din 26 noiembrie 2019). Curtea Constituțională a mai arătat că pentru îndeplinirea cerințelor prevăzute de art. 115 alin. (4) din Constituție este necesară existența unei stări de fapt obiective, cuantificabile, independente de voința Guvernului, care pune în pericol un interes public (spre exemplu, Decizia nr. 1.008 din 7 iulie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 507 din 23 iulie 2009). Cât privește condiția urgenței, prevăzută de art. 115 alin. (4) din Constituție, Curtea Constituțională a statuat că „urgența reglementării nu echivalează cu existența situației extraordinare, reglementarea operativă putându-se realiza și pe calea procedurii obișnuite de legiferare” (a se vedea, spre exemplu, Decizia nr. 421 din 9 mai 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 367 din 30 mai 2007).

25. În prezenta cauză, Curtea observă că, în preambulul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 114/2018, se menționează că reglementarea criticată a fost adoptată având în vedere: „obligația Guvernului de a conduce politica fiscal-bugetară într-un mod care să asigure predictibilitatea acesteia pe termen mediu, în scopul menținerii stabilității macroeconomice, instituită prin Legea responsabilității fiscal-bugetare nr. 69/2010, republicată, pe baza căreia să fie fundamentat proiectul bugetului de stat pe anul 2019; necesitatea adoptării, în cel mai scurt timp, a legii bugetului de stat, legii bugetului asigurărilor sociale de stat și perspectiva 2020—2021”. Se mai arată că „măsurile propuse stau la baza fundamentării veniturilor și cheltuielilor bugetului general consolidat”, „luând în considerare că pentru păstrarea echilibrelor bugetare sunt necesare unele măsuri menite să mențină volumul cheltuielilor bugetare la un nivel care să permită respectarea condiționalităților asumate de Guvernul României, inclusiv în ceea ce privește nivelul deficitului bugetar”.

26. De asemenea, Curtea observă că în *nota de fundamentare* a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 114/2018 se face referire la „măsurile deja prevăzute în Legea-cadru nr. 153/2017, cu impact asupra bugetului general consolidat în anul 2018, precum și necesitatea respectării țintei de deficit de sub 3% din PIB”, sens în care sunt necesare stabilirea pentru perioada 2019—2021 a unor măsuri fiscal-bugetare, precum și continuarea aplicării unora dintre măsurile care vizează limitarea cheltuielilor aprobate în anii anteriori. Una dintre aceste măsuri constă în „menținerea cel mult la nivelul cuantumului acordat pentru luna decembrie 2018 a cuantumului sporurilor, indemnizațiilor, compensațiilor, primelor și al celorlalte elemente ale sistemului de salarizare care fac parte, potrivit legii, din salariul brut lunar, indemnizația brută de încadrare, solda lunară de care beneficiază personalul plătit din fonduri publice,

în măsura în care personalul ocupă aceeași funcție și își desfășoară activitatea în aceleași condiții”.

27. Având în vedere aceste precizări și ținând cont de preambulul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 114/2018 în care se precizează că „neadoptarea în regim de urgență a măsurilor fiscal-bugetare propuse ar genera un impact suplimentar asupra deficitului bugetului general consolidat, afectând în mod semnificativ sustenabilitatea finanțelor publice”, Curtea constată, pe de o parte, caracterul urgent al adoptării măsurilor, acestea fiind necesare la fundamentarea strategiei fiscal-bugetare pe perioada 2019—2021, a bugetului de stat și a bugetului asigurărilor sociale de stat pe anul 2019. Urgența este, așadar, motivată în cuprinsul ordonanței de urgență criticate. Pe de altă parte, situația care impune adoptarea acestor măsuri constituie o stare de fapt obiectivă, independentă de voința Guvernului, care poate fi încadrată în conceptul constituțional de „*situații extraordinare a căror reglementare nu poate fi amânată*”, astfel cum acesta a fost definit în jurisprudența Curții.

28. De asemenea, în jurisprudența sa, Curtea a statuat că legiuitorul trebuie să dispună, la punerea în aplicare a politicilor sale, mai ales a celor sociale și economice, de o marjă de apreciere, pentru a se pronunța atât asupra existenței unei probleme de interes public, care necesită un act normativ, cât și asupra alegerii modalităților de aplicare a acestuia (a se vedea Decizia nr. 536 din 15 iulie 2021, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 976 din 13 octombrie 2021, și Decizia nr. 472 din 8 iulie 2021, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1091 din 16 noiembrie 2021).

29. În consecință, Curtea constată că nu poate fi reținută încălcarea dispozițiilor art. 115 alin. (4) din Constituție.

30. În continuare, examinând criticile de neconstituționalitate intrinsecă formulate în raport cu art. 1 alin. (3) și (5) din Constituție, Curtea reține că analizate în cadrul ansamblului normativ privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, prevederile de lege criticate dispun o măsură fiscal-bugetară, aplicabilă începând cu anul 2019, fără a cuprinde vicii care să afecteze claritatea, precizia sau predictibilitatea normei juridice. Susținerile referitoare la imprecizia dispozițiilor legale implică înțelegerea conținutului normelor juridice criticate, prin corelare cu alte dispoziții legale în materia salarizării personalului plătit din fonduri publice, vizând, în realitate, aspecte referitoare la interpretarea și aplicarea legilor.

31. De asemenea, potrivit jurisprudenței Curții Constituționale, sporurile, premiile și alte stimulente reprezintă drepturi salariale suplimentare, nu drepturi fundamentale, consacrate și garantate de Constituție. Legiuitorul este în drept să instituie anumite sporuri la indemnizațiile și salariile de bază, pe care le poate diferenția în funcție de categoriile de personal cărora li se acordă, le poate modifica în diferite perioade de timp, le poate suspenda sau chiar anula (a se vedea, în acest sens, cu titlu exemplificativ, Decizia nr. 329 din 25 iunie 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 511 din 14 august 2013). De asemenea, legiuitorul are competența exclusivă de a stabili conținutul, condițiile și limitele acordării sporurilor, precum și de a decide cu privire la acordarea acestora (a se vedea, spre exemplu, Decizia nr. 108 din 14 februarie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 212 din 8 martie 2006, sau Decizia nr. 552 din 24 mai 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 499 din 20 iulie 2012).

32. În același sens este și jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, potrivit căreia statele se bucură de o largă marjă de apreciere pentru a determina oportunitatea și intensitatea politicilor lor în domeniul sumelor care urmează a fi

plătite angajaților lor din bugetul de stat, și anume Hotărârea din 8 noiembrie 2005, pronunțată în Cauza *Kechko împotriva Ucrainei*, paragraful 23, Hotărârea din 8 decembrie 2009, pronunțată în Cauza *Wieczorek împotriva Poloniei*, paragraful 59, și Hotărârea din 2 februarie 2010, pronunțată în Cauza *Aizpurua Ortiz împotriva Spaniei*, paragraful 57. În consecință, Curtea constată că regula menținerii la un anumit nivel a cuantumului sporurilor pentru personalul plătit din fonduri publice reprezintă opțiunea legiuitorului, exprimată în limitele prevăzute de Constituție.

33. În ceea ce privește criticile referitoare la încălcarea art. 16 din Constituție, Curtea constată că prevederile legale criticate vizează, prin conținutul lor normativ, personalul plătit din fonduri publice, fără a institui privilegii ori discriminări pe considerente arbitrare.

34. Nu poate fi reținută nici incidența dispozițiilor art. 41 din Constituție, deoarece norma de referință invocată prevede „*instituirea unui salariu minim brut pe țară*”, fără să dispună cu privire la drepturi salariale suplimentare, cum sunt sporurile (a se vedea, spre exemplu, Decizia nr. 706 din 11 septembrie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 714 din 23 octombrie 2007).

35. Referitor la invocarea încălcării dreptului de proprietate privată, prevăzut de art. 44 din Constituție, și a dreptului la respectarea unui „*bun*”, prevăzut de art. 1 din Primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, Curtea reține că, potrivit jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, în Convenție nu se conferă dreptul de a primi în continuare un salariu într-un anumit cuantum (a se vedea, în acest sens, Hotărârea din 19 aprilie 2007, pronunțată în Cauza *Vilho Eskelinen și alții împotriva Finlandei*, paragraful 94). Prin urmare, stabilirea prin lege a unei reguli în privința menținerii cuantumului sporurilor la un anumit

nivel nu are semnificația încălcării regulilor constituționale și convenționale invocate.

36. De asemenea, în raport cu cele enunțate, Curtea constată că prevederile legale criticate, prin conținutul lor normativ, nu pun în discuție o restrângere a exercițiului unor drepturi fundamentale și nici nu afectează astfel de drepturi. În consecință, dispozițiile art. 53 și ale art. 115 alin. (6) din Constituție nu sunt sub niciun aspect încălcate.

37. În ceea ce privește pretensele neconcordanțe între dispozițiile legale criticate și norme cuprinse în Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, Curtea precizează că examinarea constituționalității unui text de lege are în vedere compatibilitatea acestuia cu dispozițiile constituționale pretins încălcate, iar nu compararea mai multor legi între ele și raportarea concluziei ce ar rezulta din această comparație la dispoziții ori principii ale Constituției. Procedându-se altfel s-ar ajunge inevitabil la concluzia că, deși fiecare dintre dispozițiile legale este constituțională, numai coexistența lor ar pune în discuție constituționalitatea uneia dintre ele. Rezultă deci că într-o astfel de situație nu se pune în discuție o chestiune privind constituționalitatea, ci una de coordonare a legislației în vigoare, de competența autorității legiuitoare (a se vedea în acest sens Decizia nr. 76 din 25 aprilie 2000, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 350 din 27 iulie 2000, Decizia nr. 81 din 25 mai 1999, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 325 din 8 iulie 1999, sau Decizia nr. 6 din 14 ianuarie 2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 79 din 7 februarie 2003).

38. Curtea precizează că modalitatea de aplicare a dispozițiilor de lege criticate excedează controlului de constituționalitate exercitat de instanța de contencios constituțional, revenind autorităților publice cu competență în materia salarizării personalului plătit din fonduri publice, iar, în caz de litigiu, instanțelor judecătorești.

39. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Sindicatul Acord Târgu Mureș în dosarele nr. 1.511/102/2019, nr. 1.513/102/2019, nr. 865/102/2020/a1 și nr. 2.357/102/2019/a1 ale Tribunalului Mureș — Secția civilă și constată că dispozițiile art. 34 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 114/2018 privind instituirea unor măsuri în domeniul investițiilor publice și a unor măsuri fiscal-bugetare, modificarea și completarea unor acte normative și prorogarea unor termene sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului Mureș — Secția civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 7 decembrie 2021.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Simina Popescu-Marin

DECIZII ALE PRIM-MINISTRULUI**GUVERNUL ROMÂNIEI****PRIM-MINISTRUL****DECIZIE****privind numirea domnului Mihai Diaconu
în funcția de secretar de stat la Ministerul Finanțelor**

În temeiul art. 29 și al art. 31 lit. d) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — Începând cu data intrării în vigoare a prezentei decizii, domnul Mihai Diaconu se numește în funcția de secretar de stat la Ministerul Finanțelor.

PRIM-MINISTRU
NICOLAE-IONEL CIUCĂ

Contrasemnează:
Secretarul general al Guvernului,
Marian Neacșu

București, 22 februarie 2022.
Nr. 163.

GUVERNUL ROMÂNIEI**PRIM-MINISTRUL****DECIZIE****privind exercitarea, cu caracter temporar, de către doamna Elena Tudor a funcției publice vacante
din categoria înalților funcționari publici de secretar general al Autorității Naționale
pentru Protecția Drepturilor Copilului și Adopție**

Având în vedere propunerea Ministerului Familiei, Tineretului și Egalității de Șanse nr. 713/GF din 17 februarie 2022, înregistrată la Secretariatul General al Guvernului cu nr. 20/5.077/MN din 17 februarie 2022, precum și Adresa Agenției Naționale a Funcționarilor Publici nr. 8.040/2022,

în temeiul art. 29, al art. 394 alin. (2) lit. d), art. 397, art. 502 alin. (1) lit. f), art. 509 alin. (3) și art. 530 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — Începând cu data intrării în vigoare a prezentei decizii, doamna Elena Tudor, director — Direcția protecție drepturi copii și adopții, exercită, cu caracter temporar, funcția publică vacantă din categoria înalților funcționari publici de secretar general al Autorității Naționale pentru Protecția Drepturilor Copilului și Adopție pentru o perioadă de 6 luni.

PRIM-MINISTRU
NICOLAE-IONEL CIUCĂ

Contrasemnează:
Secretarul general al Guvernului,
Marian Neacșu

București, 22 februarie 2022.
Nr. 164.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; 012329
C.I.F. RO427282, IBAN: RO55RNCB0082006711100001 BCR
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 DTCPMB (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, www.monitoruloficial.ro

Adresa Biroului pentru relații cu publicul este:
Str. Parcului nr. 65, intrarea A, sectorul 1, București; 012329.
Tel. 021.401.00.73, e-mail: concursurifp@ramo.ro, convocariaga@ramo.ro
Pentru publicări, încărcăți actele pe site, la: <https://www.monitoruloficial.ro/brp/>

